

Sygn. akt XII Ga 12/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie XII Wydział Gospodarczy – Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2017 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)w K.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie

z dnia 17 sierpnia 2016 r., sygn. akt V GC 2429/15/S

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Bożena Cincio-Podbiera

Sygn. akt XII Ga 12/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) w K. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...)w W. kwoty 7740 zł z odsetkami ustawowymi oraz kosztów procesu tytułem szkody powstałej na skutek nienależytego wykonania przez stronę pozwaną łączącej strony umowy. Na szkodę składała się wartość wykonania przez stronę powodową badań laboratoryjnych dostarczanego przez stronę pozwaną betonu w celu ustalenia czy odpowiada on jakości zagwarantowanej w umowie.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa zarzucając, że wymagane kontraktem badania laboratoryjne zostały przedstawione stronie powodowej. Podniosła także zarzut zawarcia w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Lublinie do sygnatury I CR 1182/14 ugody pozasądowej, zgodnie z którą strony zrezygnowały z roszczeń związanych z przedmiotową umową, w tym strona powodowa zrezygnowała z roszczeń dotyczących odszkodowania z tytułu ewentualnej szkody objętej żądaniem pozwu.

Sąd Rejonowy na podstawie zaoferowanych dowodów ustalił, iż strony łączyła umowa zawarta w dniu 14 listopada 2013 roku, a regulująca warunki sprzedaży i dostaw betonu na zadanie inwestycyjne przy ulica (...) w W.. Zgodnie z tym kontraktem strona pozwana obowiązana była do przekazywania razem z każdą partią wyrobu dokumentów potwierdzających jakość i ilości betonu. Do dokumentów WZ miały być zatem dołączane wyniki badań laboratoryjnych

towaru, wykonanych przez stronę pozwaną, a następnie wyniki te w oryginałach miały być wydawane powódce w terminie 35 dni od daty dostawy poszczególnych partii betonu. Oryginały tych badań niezbędne były stronie powodowej do przedstawienia kontrahentowi określonych robót do odbioru. Wynagrodzenie strony pozwanej obejmowało także obowiązek dostarczenia przedmiotowych dokumentów. Jak ustalił Sąd Rejonowy płatność faktur VAT wystawianych w cyklu tygodniowym winna była następować po otrzymaniu przez stronę powodową badań laboratoryjnych dotyczących określonych partii towaru. Sąd Rejonowy ustalił także, że strona powodowa w toku realizacji inwestycji nie zapłaciła stronie pozwanej całego wynagrodzenia za dostarczony beton, powołując się na brak oryginałów badań laboratoryjnych i wadliwość betonu. Wadliwość betonu miała być natomiast ustalona na podstawie badań wykonanych przez podmiot trzeci, z którym na początku realizacji umowy stron to jest w dniu 6 listopada 2013 roku powódka zawarła stosowną umowę. Umowa ta, w ocenie Sądu Rejonowego, została zawarta dobrowolnie, to znaczy strona powodowa nie była do tego zmuszona, a jej celem była bieżąca kontrola działań strony pozwanej. Dalej Sąd Rejonowy ustalił, że z braku pełnej zapłaty strona pozwana wypełniła wystawiony przez powódkę weksel in blanco na wartość faktur wystawionych w dniach 29 listopada 2013 roku, 10 grudnia 2013 roku i 23 grudnia 2013 roku. Ustalił także Sąd Rejonowy, że strona powodowa od początku realizacji inwestycji płaciła stronie pozwanej za dostawę towaru po terminie płatności, nie podnosząc zarzutów niewymagalności wynagrodzenia, a także w czasie tym nie zgłaszała pretensji związanych z brakiem badań laboratoryjnych. Nie odstąpiła także strona powodowa od umowy, choć posiadała taką możliwość zgodnie z par. 7 punkt. 1 kontraktu, które to odstąpienie mogłoby być uzasadniane faktem dostaw niezgodnych z zamówieniami czyli dostaw pozbawionych badań laboratoryjnych.

W związku z wypełnieniem weksla i wydaniem na jego podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przed Sądem Okręgowym w Lublinie doszło ostatecznie do zawarcia ugody pozasądowej przez strony sporu, którą to ugodą należność wynikająca z nakazu na kwotę 80 374,46zł obniżono do kwoty 71 000 zł. W ugodzie tej, zawartej w dniu 3 września 2014 roku, uznano wynagrodzenie należne stronie pozwanej za bezsporne i wymagalne, wydłużono termin spłaty tej kwoty do dnia 30 września 2014 roku i ugoda ta stanowiła rezygnację przez strony z własnych roszczeń. Strona pozwana zrezygnowała zatem z części wynagrodzenia, wg ustaleń Sądu Rejonowego, odpowiadającej wartości badań, zgłaszanej w niniejszej sprawie jako szkoda. Natomiast strona powodowa uzyskała obniżenie dłużnej należności już wymagalnej i przedłużenie terminu zapłaty.

Sąd Rejonowy uznał, że zawierając z podmiotem trzecim umowę na wykonywanie badań betonu strona powodowa miała świadomość istnienia po jej stronie wierzytelności wynikającej z braku badań laboratoryjnych. Mając tą świadomość strona powodowa zawarła przedmiotową ugodę pozasądową, w której potwierdziła wymagalność i bezsporność wynagrodzenia w sytuacji, gdy wynagrodzenie to obejmowało nie tylko samą dostawę betonu, lecz także dostarczenie wymaganych kontraktem dokumentów. W ocenie Sądu Rejonowego strony zatem ugodą z dnia 3 grudnia 2014 roku objęły nie tylko kwestie wynagrodzenia należnego stronie pozwanej lecz także wszelkich roszczeń związanych z dostawą tych partii betonu na terenie budowy, w tym także roszczeń związanych z badaniami laboratoryjnymi towaru. Ponadto po zawarciu ugody strona powodowa wniosła zarzuty od nakazu zapłaty, wskazując na nienależność kwot objętych orzeczeniem sądowym m.in. ze względu na brak badań laboratoryjnych. Okoliczność ta, w ocenie Sądu Rejonowego, potwierdza, że zawierając ugodę powódka miała pełną świadomość braku tych badań laboratoryjnych, co skutkowało obniżeniem wynagrodzenia strony pozwanej i zgodnym rozwiązaniem wszystkich spornych kwestii między stronami ugodą pozasądową. Należność wynikająca z ugody pozasądowej została uiszczona przez stronę powodową, co doprowadziło do umorzenia postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Lublinie.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że w tej sprawie powódka pomimo cofnięcia powództwa w sprawie związkowej i zapłaty kwoty wynikającej z ugody domaga się kontynuowania procesu w celu weryfikacji prawidłowości wykonania umowy przez stronę pozwaną w zakresie prawidłowości dostarczenia betonu jak i w kwestii badań laboratoryjnych. Powołuje się przy tym strona powodowa na złożone przez prezesa zarządu powodowej spółki oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Wskazywała bowiem strona powodowa, że ugoda pozasądowa została zawarta w sprawie związkowej pod przymusem, polegającym na obawie skierowania do egzekucji wydanego tam nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Zdaniem Sądu Rejonowego brak jest podstaw do uznania takiego oświadczenia woli za wywołujące skutki prawne. Okoliczność bowiem, iż powódka przed zawarciem ugody próbowała uniknąć realizacji nakazu zapłaty w trybie egzekucyjnym nie stanowi podstawy do przyjęcia, że strona powodowa działała pod wpływem błędu, przymusu czy bezprawnej groźby wywołanej przez stronę pozwaną. Pozwana bowiem na podstawie weksla uzyskała orzeczenie sądowe uprawniające ją do realizacji jej praw. Sąd Rejonowy zaznaczył, że w rozumieniu art. 84 k.c. i art. 87 k.c. błąd odnoszący się tylko do pobudki czyli do motywu czynności prawnej nie ma znaczenia. Chęć uniknięcia postępowania zabezpieczającego na podstawie wydanego przez sąd nakazu zapłaty była w tym przypadku motywem czynności prawnej, to jest zawarcia ugody sądowej i okoliczność ta nie stanowi skutecznej przesłanki uchylecia się od skutków prawnych oświadczenia woli w odwołaniu się do błędu co do treści czynności prawnych, czy okoliczności prawnych w chwili zawarcia ugody. Sąd Rejonowy podkreślił, że szkoda na którą powołuje się powódka nie powstała po zapłacie wynagrodzenia zgodnie z treścią ugody lecz zaistniała na podstawie umowy ze stroną trzecią zawartej w dniu 6 listopada 2013 roku w celu weryfikacji zachowań strony pozwanej. Ponadto wierzitelność jaka powstała na skutek wykonania badań przez stronę trzecią była stronie powodowej znana w dacie zawierania ugody pozasądowej czyli powódka miała tego świadomość twierdząc, że wynagrodzenie pozwanej jest bezsporne, wymagalne i ugoda kończy spór pomiędzy stronami. Sąd Rejonowy ponadto wskazał, że z materiału dowodowego wynika, że obowiązek dostarczenia badań w oryginałach nie został przez stronę pozwaną wykonany. Brak jest jednak w okolicznościach sprawy podstaw do zasądzenia dodatkowej kwoty tytułem naprawienia wyrządzonej powódce w ten sposób szkody albowiem kontekst sytuacyjny zawarcia ugody pozasądowej, w tym relacja daty zawarcia ugody do daty rozpoczęcia współpracy stron oraz do daty zawarcia umowy o wykonywanie badań przez stronę trzecią i zapłata wynagrodzenia za cały okres współpracy stron sporu czyni zasadnym stanowisko, iż ugoda pozasądowa, która doprowadziła do cofnięcia pozwu w sprawie związkowej obejmowała wszystkie rozliczenia stron wynikające z łączącego je kontraktu. Sąd Rejonowy zważył, że skoro wynagrodzenie strony obejmowało też badania laboratoryjne, a koszty badań nie były wyodrębnione i strona powodowa podpisując ugodę złożyła oświadczenie o wymagalności i bezsporności wynagrodzenia i nie domagała się już od pozwanej dodatkowych kosztów sporządzenia na własną rękę badań laboratoryjnych, to stanowisko procesowe strony pozwanej jest usprawiedliwione. Z tych względów Sąd Rejonowy na podstawie art. 471 k.c. w związku z art. 353/1/ k.c. w związku z art. 232 k.p.c. oddalił powództwo w całości.

W apelacji od tego wyroku strona powodowa zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 87 k.c. przez jego niezastosowanie i przyjęcie, że wywarcie na stronie powodowej presji w postaci zagrożenia wszczęciem postępowania zabezpieczającego w celu wymuszenia uznania roszczeń strony pozwanej i zawarcia ugody z dnia 3 września 2014 roku nie stanowi groźby bezprawnej, naruszenie art. 88 k.c. przez jego niezastosowanie i błędne uznanie, że uchylene się strony powodowej od skutków prawnych tej ugody było bezskuteczne, naruszenie art. 471 k.c. przez jego i niezastosowanie i przyjęcie, że strona pozwana nie jest obowiązana do naprawienia wyrządzonej powódce szkody, choć nie wykonywała umownego obowiązku dostarczenia oryginału badań laboratoryjnych betonu.

W zakresie prawa procesowego skarżąca zarzucała Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 233 par. 1 k.p.c. przez nielogiczną, a przez to błędną ocenę stanu faktycznego czego efektem było uznanie, że strona powodowa nie udowodniła zasadności swoich roszczeń oraz bezpodstawne przyjęcie, i nie doszło to groźby bezprawnej przy podpisywaniu ugody oraz przez uznanie, że uchylene się przez stronę powodową od skutków prawnych zawartej ugody było bezskuteczne.

Skarżąca wskazywała, że wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego ugoda pozasądowa z dnia 3 września 2014 roku nie dotyczyła roszczeń strony powodowej objętych niniejszym postępowaniem albowiem jedynie doszło do uznania roszczeń strony pozwanej wynikających z obowiązku zapłaty za dostarczony beton. Roszczenia odszkodowawcze strony powodowej nie były więc przedmiotową ugodą objęte, a ponadto doszło do skutecznego uchylene się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w pkt 1 tej ugody. Prezes strony powodowej pozostawał bowiem poręczycielem wekslowym i istniało zagrożenie wszczęcia postępowania zabezpieczającego z jego majątku osobistego, co Sąd Rejonowy winien potraktować jako działanie pod przymusem ekonomicznym. Podnosiła strona apelująca, że podpisy pod ugodą nie zostały złożone dobrowolnie lecz pod opisaną presją majątkową, co dotyczy także majątku powodowej spółki. W sytuacji gdy badania laboratoryjne nie były dostarczane wszczęcie postępowania w oparciu o

wystawiony weksel stanowiło zdaniem strony powodowej nadużycie prawa bowiem strona pozwana zmusiła powódkę do uregulowania całego wynagrodzenia pomimo niewykonania swoich zobowiązań umownych. W tym zakresie strona powodowa odwoływała się do treści art. 87 k.c. wskazując na bezprawne użycie środka w postaci weksla oraz bezprawność celu działania strony pozwanej niezgodną z zasadami współżycia społecznego albowiem strona pozwana nie miała prawa żądać od strony powodowej zapłaty pełnej kwoty wynagrodzenia. Podnosiła skarżąca, że z uwagi na charakter inwestycji niezbędne było dysponowanie badaniami laboratoryjnymi, co było stronie pozwanej wiadome podobnie jak i to, że badań nie dostarczała. W tej sytuacji strona powodowa zmuszona była zlecić wykonywanie badań stronie trzeciej przez co strona pozwana wyrządziła jej szkodę, zwłaszcza, że powódka dwukrotnie dokonała za te badania zapłaty, regulując należności pozwanego oraz opłacając podmiot trzeci. Na podstawie takich argumentów strona powodowa domagała się zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienia powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie jest uzasadniona.

Istota sprawy sprowadzała się do rozważenia czy ugoda z dnia 3 września 2014 roku obejmowała wszelkie pretensje stron związane z przedmiotowym kontraktem, a następnie czy do zawarcia ugody doszło w warunkach określonych w art. 87 k.c.

Jak wynika z treści ugody została ona zawarta między stronami w sprawie o zapłatę kwoty 80 3374,36 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 lipca 2014 roku i kosztami procesu w kwocie 4 622 zł. Ugodą obecna strona powodowa uznała tą kwotę należności głównej za bezsporną i wymagalną. Równocześnie mocą ugody obniżono żądaną kwotę do kwoty 71 706,77 zł, na którą składała się należność główna 67 084,77 zł oraz zasądzone nakazem zapłaty koszty sądowe.

Rozważając dalej przedmiotową kwestię wskazać należy, że wypełniony weksel, która to okoliczność stała się przyczyną zawarcia ugody, dotyczył faktur wystawionych w listopadzie i grudniu 2013 roku, których termin płatności upłynął w lutym i marcu 2014 roku oraz skapitalizowanych odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia wyliczonych od zapłaconych przez stronę powodową faktur za okres od grudnia 2013 roku do czerwca 2014 roku. Słusznie zatem Sąd Rejonowy przyjął, iż z chwilą zawarcia ugody należności przypadające obecnej stronie pozwanej były w pełni wymagalne, a dodatkowo przeterminowane. Słusznie także zauważył Sąd Rejonowy, że należność objęta nakazem zapłaty wystawionym na podstawie weksla została ugodą stron obniżona o kwotę około 10 000 zł. Trafnie też Sąd Rejonowy wskazał, że umowa zawarta przez powódkę ze stroną trzecią na wykonanie badań laboratoryjnych została podpisana około roku przed zawarciem ugody, na samym początku kontraktowej współpracy stron czyli, że w dacie zawarcia ugody istniała po stronie powodowej pełna świadomość co do tego, że badania laboratoryjne w oryginałach nie były dostarczane, a w kserokopiach tylko w części oraz co do tego, że ponosi ona z tego tytułu dodatkowe koszty. Równie trafnie Sąd Rejonowy zauważył, że w wynagrodzeniu strony pozwanej za dostawę betonu mieściło się także wynagrodzenie za dołączenie do dostaw tych oryginałów badań laboratoryjnych. Nie jest sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego uznanie przez Sąd Rejonowy, że kwota o którą obniżono roszczenie obecnej pozwanej z tytułu zapłaty za dostarczony beton zbliżona jest za kwoty dochodzonej niniejszym pozwem. Inaczej mówiąc, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego co do tego, że zawierając ugodę obie strony, a szczególnie strona powodowa, miały świadomość łączących je relacji i związanych z tymi relacjami braków. Po stronie powodowej dochodziło bowiem do opóźnień w regulowaniu płatności, zaś strona pozwana nie wykonywała kontraktów w pełni, to jest w zakresie dokumentowania badań laboratoryjnych.

Nie budzi też wątpliwości okoliczność, że strona powodowa na dzień 3 września 2014 roku pozostawała dłużnikiem obecnej strony pozwanej, który to dług był zabezpieczony wekslem in blanco. W dacie zawarcia ugody opóźnienia te były znaczne bo sięgały pół roku i więcej. Nie ma też żadnych podstaw do przyjęcia, ani też strona powodowa tak nie twierdzi, by została zmuszona do wystawienia weksla in blanco z chwilą podpisania przez strony w kontrakcie na dostawę betonu.

W tym kontekście po pierwsze zauważyć, iż nie polega na prawdzie twierdzenie apelacji jakoby strona powodowa miała dwukrotnie zapłacić za badania laboratoryjne, to jest raz wynagrodzenie strony pozwanej, a po raz

drugi podmiotowi trzeciemu. Wynagrodzenie strony pozwanej, w którym jak wskazano zawierała się należna za wykonywanie badań laboratoryjnych opłata, zostało wszak obniżone o kwotę około 10 000 zł. Dochodzona w niniejszym postępowaniu kwota tytułem szkody, a konkretnie równowartości badań laboratoryjnych wykonanych przez stronę trzecią, wynosiła 7740 zł. Skoro zatem przypadająca obecnej pozwanej należność za dostawy betonu została obniżona o kwotę przekraczającą kwotę dochodzoną w niniejszej sprawie to nie można zasadnie przyjąć założenia o podwójnej płatności za badania laboratoryjne towaru.

Wskazać trzeba, że zgodnie z art. 87 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli może nastąpić w przypadku złożenia tego oświadczenia pod wpływem bezprawnej groźby drugiej strony, jeżeli z okoliczności wynika, że składający oświadczenie mógł się obawiać, iż jemu samemu lub innej osobie grozi poważne niebezpieczeństwo osobiste lub majątkowe. Tu podkreślić należy, że groźba musi być bezprawna

Przez to pojęcie należy rozumieć przede wszystkim zapowiedź użycia środka przez prawo zabronionego, nie może być wszak uznane za bezprawne zagrożenie wykorzystania środków dozwolonych przez prawo/ E. Gniewek, Kodeks cywilny-komentarz, Warszawa 2013, C.H.Beck strona 238 i następną/.

Oczywiste jest, że wypełnienie weksla w sytuacji gdy roszczenie jest wymagalne, a dłużnik go nie spełnia nie jest bezprawne. Nie jest bezprawne także uzyskanie wydanego przez sąd nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Działania zmierzające w tym kierunku są bowiem prawem wierzyciela, dysponującego papierem wartościowym. Nie można też w żaden sposób uznać, w tym kontekście, by dysponowanie zabezpieczeniem roszczenia stanowiło zagrożenie niebezpieczeństwem osobistym lub majątkowym w rozumieniu art 87 k.c. Nie jest sprzeczne zasadami współzycia społecznego używanie prawem dozwolonych środków w celu wyegzekwowania służącej wierzycielowi należności. Wspomnieć należy w kontekście art 5 k.c., że zgodnie z tzw. zasadą czystych rąk na nadużycie prawa nie może powoływać się podmiot, który sam zachowuje się w sposób sprzeczny z zasadami współzycia społecznego/ wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1979 roku, III CRN 273/78, wyrok Sądu Najwyższego, III CRN 566/71/. Jak wskazano strona powodowa pozostawała wówczas dłużnikiem strony pozwanej nie regulując nawet części wynagrodzenia z przedterminowanych faktur, a zatem sama naruszała zasady współzycia społecznego. Zauważyć także należy w jakim stosunku pozostaje wysokość dochodzonej obecnie szkody do wysokości należności z faktur.

W konsekwencji nie można uznać za trafne stanowiska strony powodowej jakoby zagrożenie, przymus materialny względem powodowej spółki i prezesa jej zarządu w ramach groźby bezprawnej doprowadziły do podpisania ugody pod przymusem. Rzekomy przymus materialny stanowił jedynie emanację realizacji praw strony pozwanej wynikających z weksla, uznanych przez Sąd Okręgowy w Lublinie za słuszne. Strona pozwana nie postępowала w sposób samowolny czy naganny. W istocie strona powodowa zaprzecza samej funkcji gwarancyjnej weksla w sytuacji, gdy zalegała z zapłatą. Wskazać też należy w ślad za Sądem Rejonowym, iż w okresie poprzedzającym przedterminowanie faktur, a nawet częściowo w późniejszym, strona powodowa nie kwestionowała zasadności wynagrodzenia strony pozwanej, ani też nie wysuwała roszczeń związanych z opłaceniem badań laboratoryjnych prowadzonych przez podmiot trzeci.

Jeśli zaś chodzi o obawy realizacji praw z nakazu z majątku osobistego poręczyciela to przypomnieć trzeba, że na tym właśnie polega funkcja poręczenia, a realizacja ta miałaby miejsce w oparciu o orzeczenie wydane przez sąd, zatem o bezprawności nie ma tu mowy.

Rozważając natomiast w kwestię czy ugoda obejmowała wszystkie wzajemne roszczenia stron uznać trzeba, iż tak było w istocie. Świadczy o tym już samo obniżenie wynagrodzenia o kwotę zbliżoną do wartości przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie. Obie zatem strony musiały sobie w dacie podpisania umowy zdawać sprawę z tego, że wynagrodzenie strony pozwanej wobec uchybień w realizacji umowy wzajemnej, należy ograniczyć. Nie jest przy tym istotne czy obniżenie to w dotyczyło samego wynagrodzenia czy stanowiło rezygnację ze skapitalizowanych odsetek, istotne jest do, że taki fakt miał miejsce. Nie może zatem trafnie wywodzić strona powodowa, że przedmiotowa ugoda nie zakończyła wszelkich rozliczeń stron, w tym odszkodowawczych strony powodowej.

Końcowo, w kontekście zarzutów naruszenia art. 233 par. 1 k.p.c. przypomnieć należy, że tylko wtedy, gdy z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choć w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego dawały się wysnuć wnioski odmienne/ wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 roku, II CKN 81/700/. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy dokładnie przeanalizował całokształt materiału dowodowego czemu dał wyraz w w uzasadnieniu wyroku, a jedynie z treści tego materiału dowodowego wysnuł wnioski przeciwne do stanowiska strony powodowej. Stanowisko Sądu Rejonowego nie jest jednak ani nielogiczne, ani sprzeczne z doświadczeniem życiowym co czyni zarzut naruszenia art. 233 par. 1 k.p.c. bezpodstawnym. W konsekwencji nie mogą się ostać zarzuty naruszenia art. 87 k.c. i art. 88 k.c., a także art. 471 k.c. Ubocznie wskazać trzeba i na to, że wynagrodzenie za beton co do zasady było bezsporne, a powódka zrealizowała warunki ugody.

Z tych względów apelację oddalono na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 par. 2 k.p.c. w związku z par. 2 i pa. 10 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Ref. I inst. SSR A. Węglowska